

Νίκος Ευθυμίου: «Ψυχραιμία και αναμονή»

Ψυχραιμία και αναμονή προτείνει ο απερχόμενος πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών κ. Νίκος Ευθυμίου στον απολογισμό της εξαετούς θητείας του, κατά την οποία η παγκόσμια ναυτιλία άγγιξε «το άπειρο» για να καταρακυηθεί «στο μηδέν», παρασυρόμενη από την παγκόσμια οικονομική κρίση. Ωστόσο ο κ. Ευθυμίου είναι αισιόδοξος. Επειδή «οι ισχυροί συναισθηματικοί δεσμοί με τη θάλασσα παραμένουν το μυστικό για τη διαχρονική αντοχή της ελληνικής ναυτιλίας»

«Ο χρόνος που πέρασε θα μπορούσε να καταγραφεί στη νεότερη ιστορία της ναυτιλίας ως χρόνος «από το Άπειρο στο Μηδέν». Χρόνος μεγάλης ευημερίας του θαλάσσιου μεταφορικού έργου που αιφνίδια μετατράπηκε όχι απλά στην αναμενόμενη κυκλική κρίση, αλλά σε αγωνιώδη προβληματισμό για το σήμερα και το αύριο. Προβληματισμός όπου συνυπάρχουν η αβεβαιότητα και η αγωνία για τη διατήρηση αυτών που έχουν επιτευχθεί, μαζί με κάποιες ελπίδες για περισσότερο ισορροπημένο περιβάλλον, στο οποίο η παγκόσμια ναυτιλία θα μπορέσει να προσαρμοστεί στις συνθήκες ενός απροσδιόριστου επί του παρόντος μέλλοντος. Προσωπικά συμμερίζομαι τους φόβους για το μέγεθος του κινδύνου, έστω και κατά περίπτωση διαβαθμισμένου. Όμως,

η πίστη μου για το αύριο παραμένει και βαθιά και ακλόνητη. Οι θαλάσσιοι δρόμοι ήταν και θα παραμείνουν αυτοί που φέρνουν την ευημερία στα πέρατα του πλανήτη, όταν αξιοποιούνται με διορατικότητα, σύνεση και επαγγελματική ευθύνη. Βέβαια, η ανατροπή των δεδομένων εξαιτίας μιας όχι συμβατικής, αλλά βίαιης προσαρμογής της αγοράς δικαιολογεί την ψυχολογία που δημιουργήθηκε. Γιατί ήταν το αποτέλεσμα δραματικής συγκυρίας, αφού τον κατήφορο των ναύλων τον προκάλεσε η εκκωφαντική κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος με όλες τις παρεπόμενες συνέπειες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Έτσι, η πτώση των ναύλων σε πρωτοφανή χαμηλά επίπεδα, από τις 11.800 μονάδες στις 663 για το ξηρό φορτίο, σε συνδυασμό με τα μεγάλα ανοίγματα παραγγελιών νέων πλοίων, μαζί με την περιορισμένη πιστωτική

ροή όχι μόνο προς τη ναυτιλία αλλά κυρίως προς την παγκόσμια παραγωγή και κατανάλωση αγαθών, διαμόρφωσαν εκρηκτικό μείγμα που ενδεχομένως προοιωνίζεται μεγάλες αλλαγές και ανακατατάξεις. Άλλοι τις ορίζουν ως στροφή σε περισσότερα παραδοσιακά πρότυπα, διότι πιστεύουν ότι οι ισχυροί συναισθηματικοί δεσμοί με τη θάλασσα, παραμένουν το μυστικό της διαχρονικής αντοχής της ελληνικής ναυτιλίας. Άλλοι πάλι προτείνουν πορεία ανάλογα με τις εξελίξεις, δεδομένου ότι παντού, και βεβαίως στη ναυτιλία, τα πάντα αλλάζουν. Επομένως η παραδοσιακή ελληνική ευελιξία και προσαρμοστικότητα θα σηκώσουν το βάρος ενός καλύτερου μέλλοντος. Όμως αυτή την ώρα ο Έλληνας εφοπλιστής δεν θα πρέπει να ξεχάσει τις δυσκολίες που συνάντησε στην πορεία του προς την παγκόσμια κορυφή. Δυσκολίες, που για άλλους αποδείχτηκαν α-

νυπέρβλητες ή καταλυτικές. Και ακόμη, ότι πάντα κατόρθωνε να βγαίνει από αυτές πιο δυνατός και πιο δημιουργικός, επιβεβαιώνοντας τη λαϊκή θυμοσοφία ότι «ο καλός ο καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται». Έστω κι αν η φουρτούνα αυτή τη φορά ενέσκηψε ύστερα από μακροχρόνια γαλήνη, που ήταν επόμενο σε πολλές περιπτώσεις να τροφοδοτήσει αισθήματα αυτοπεποίθησης μη συμβατά με την εγγενή αστάθεια του ναυτιλιακού έργου. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, ο αιφνιδιασμός δεν είναι ποτέ με το μέρος του αιφνιδιαζόμενου. Φαίνεται πως κάτι ήξεραν οι παλαιότεροι από μας... Ωστόσο, θα συμφωνήσω με αυτούς που μέσα στο θολό ορίζοντα του παρόντος διακρίνουν σημάδια τα οποία δικαιολογούν αισιοδοξία, όταν η θεομηνία στην παγκόσμια οικονομία τεθεί υπό έλεγχο. Ποια είναι τα σημάδια αυτά; Ο περιορισμός από τα πράγματα του όγκου των ▶

ΣΥΜΜΕΡΙΖΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ, ΟΜΩΣ

Η ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΑΥΡΙΟ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΒΑΘΙΑ ΚΑΙ ΑΚΛΟΝΗΤΗ